

ПЕДАГОГІЧНА АКАДЕМІЯ:
НАУКОВІ ЗАПИСКИ

ПЕДАГОГІЧНА ОСВІТА

УДК 373.5.013:070-053.5](510)

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.13623049>

Реалізація педагогічного потенціалу періодичних видань для дітей шкільного віку у КНР (на прикладі журналу «Дитячий вік»

Лу Сюй

здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти кафедри освітології та інноваційної педагогіки, Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди, Китайська Народна Республіка ORCID <https://orcid.org/0009-0003-5074-3435>

Прийнято: 15.08.2024 | Опубліковано: 29.08.2024

Анотація: Сучасне вивчення дитячої періодики стикається з необхідністю визначення поняття педагогічного потенціалу. Узагальнення існуючих визначень з близького термінологічного кола дозволило сформулювати цю дефініцію як сукупність спрямованих на освітні, виховні та розвивальні цілі можливостей та ресурсів, що містяться в дитячих газетах та журналах. Освітній потенціал видання цілеспрямовано впливає на когнітивну сферу розвитку дитини, виховний – із духовним етичним компонентом, спрямованим на формування як загальнолюдських моральних та суспільних цінностей, так і збереження та поваги до національних культурних джерел. Розвивальний потенціал передбачає вплив на естетичний, творчий та комунікативний розвиток молоді людини.

Переважає більшість країн світу, які опікуються всебічним розвитком підростаючих поколінь, використовує педагогічний потенціал періодики для дітей. Дослідження міжнародного досвіду реалізації різних аспектів педагогічного потенціалу в дитячих газетах та журналах задля взаємодіючого обміну є перспективним питанням сучасної науки.

Значний досвід використання педагогічного потенціалу дитячої періодики має Китайська Народна Республіка, однак ця тема не отримала достатнього висвітлення в площині української науки. **Метою** статті є аналіз особливості реалізації педагогічного потенціалу в одному з найбільш популярних дитячих журналів КНР – «Дитячий вік». У процесі дослідження були використані такі **методи**, як аналіз наукової літератури, узагальнення та систематизація. **Результати** здійсненого дослідження свідчать про потужний педагогічний потенціал журналу «Дитячий вік». Провідним є виховний напрямок, який реалізовано шляхом використання літературних творів, різноманітних завдань та якісного ілюстрування. Навіть освітній компонент містить виховну складову. Звичайно, за роки свого існування у часописі певний час переважав ідеологічний компонент у доборі творів, особливо в 1950-1960-х рр., однак з часом політичний аспект змісту відійшов на другий план, спрямованість педагогічного потенціалу почала більше враховувати вікові можливості та інтереси маленьких читачів, що позитивно вплинуло на зацікавлення виданням, про що свідчить значні тиражі навіть у складних умовах сучасної ринкової економіки.

Ключові слова: дитячий журнал, КНР, «Дитячий вік», виховний, освітній та розвивальний потенціал.

Realization of the pedagogical potential of periodicals for school-age children in China (on the example of the magazine “Children's Age”).

Lu Xu

Applicant of the third (educational-scientific) level of higher education,
Department of Education and Innovative Pedagogy of H. S. Skovoroda Kharkiv
National Pedagogical University, China ORCID <https://orcid.org/0009-0003-5074-3435>

Summary. The modern study of children's periodicals faces the need to define the concept of pedagogical potential. Generalization of existing definitions from a close range of terminology allowed us to formulate this definition as a set of opportunities and resources contained in children's newspapers and magazines aimed at educational, upbringing and developmental purposes. The educational potential is related to the scientific, cognitive, and informational component of a child's development, while the upbringing potential is related to the spiritual and ethical component aimed at forming both universal moral and social values and preserving and respecting national cultural sources. The developmental potential involves influencing the aesthetic, creative, and communicative development of a young person.

The overwhelming majority of countries in the world that care about the comprehensive development of younger generations use the pedagogical potential of periodicals for children. The study of international experience in realizing various aspects of the pedagogical potential in children's newspapers and magazines for mutually beneficial exchange is a promising issue of modern science.

China has considerable experience in using the pedagogical potential of children's periodicals, but this topic has not received sufficient coverage in the field of Ukrainian science. The purpose of the article is to analyze the peculiarities of realization of the pedagogical potential in one of the most popular children's magazines in China - "Children's Age".

In the course of the study, such methods as analysis of scientific literature, generalization and systematization were used. The results of the study indicate the powerful pedagogical potential of the magazine “Children's Age”. The leading direction is the educational one, which is realized through the use of literary works, various tasks and high-quality illustrations. Even the educational component has an educational component. Over the years of its existence, the magazine was dominated by the ideological component in the selection of works for some time, especially in the 1950s and 1960s, but over time, the political aspect of the content faded into the background, the focus of the pedagogical potential began to take into account the age and interests of young readers, which had a positive impact on the interest in the publication, as evidenced by the significant circulation even in the difficult conditions of the modern market economy.

Keywords: children's magazine, China, “Children's Age”, upbringing, educational and developmental potential.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями. Останнім часом збільшилася зацікавленість педагогів та психологів питанням потенціалу особистості. Це пов'язано із суспільним усвідомленням унікальності кожної людини, максимальне розкриття можливостей якої є важливою складовою успіху і індивідуума, і суспільства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В. Міляєва, Н. Лебідь, Ю. Бреус зазначають, що «термін «потенціал» використовується в гуманітарних науках для позначення сукупності наявних засобів і можливостей у певній галузі діяльності. Це можливості окремої особи, групи, держави або всього людства, які можуть бути використані для вирішення конкретного завдання (комплексу завдань)» [1, с.405].

Прикметник «педагогічний» у досліджуваному понятті націлює, згідно з визначенням Академічного тлумачного словника української мови, на врахування правил і вимог педагогіки – науки про виховання й освіту людини.

Сучасні науковці розглядають педагогічний потенціал відносно людини («педагогічний потенціал індивіда», «педагогічний потенціал учителя»), стосовно процесу («педагогічний потенціал виховання»), взаємодії із матеріальними об'єктами («педагогічний потенціал дитячої книги»), соціуму («педагогічний потенціал студентського самоврядування», педагогічний потенціал університету», «педагогічний потенціал освітньої системи тощо). На жаль, у сучасних словниках відсутній термін «педагогічний потенціал періодичного видання», однак у педагогічній науковій площині використовується поняття «потенціал підручника». Так, Т. Пушкарьова та О. Гриценко визначають інноваційний потенціал сучасного підручника як «набір потенційно існуючих чи фактично реалізованих можливостей засобу навчання, що використовується для засвоєння знань та накопичення досвіду пізнавальної, творчої й практичної діяльності, виявляє спроможність до структурних змін і інноваційних перетворень та придатний для конвертування суспільно значимої інформації в знаннявий ресурс окремого суб'єкта [2]. На думку науковців, якісний підручник має виконувати в такий спосіб функцію адаптера між постійно зростаючими вимогами суспільства до компетентності школярів, їх здатністю обробляти та засвоювати інформаційні потоки.

Відповідно, спираючись на існуючі визначення понять з близького термінологічного кола, можна сформулювати визначення «педагогічного потенціалу періодичних видань для дітей» як сукупність спрямованих на освітні, виховні та розвивальні цілі можливостей та ресурсів, що містяться в дитячих газетах та журналах. Педагогічний потенціал стосується різноманітних матеріалів, які сприяють розвитку інтелектуальної,

мовленнєвої, культурної та морально-етичної сфер дітей. Спираючись на дослідження українських науковців, зокрема Т. Давидченко [3], О. Орлик [4], Ю. Стадницької [5], В. Супруна [6], О. Табаки [7], було виділено критерії оцінки педагогічного потенціалу дитячих газет і журналів. Вони пов'язані із аналізом видавничої складової та освітньо-виховного наповнення, а саме: змістової насиченості (освітня цінність, наявність навчальних, виховних, розвивальних компонентів, тематична різноманітність), відповідності віковим особливостям дітей, візуального наповнення, поліграфічної якості, наявності комунікації з читачами.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми.

Періодичні видання є одним з перспективних напрямків освіти, виховання й навчання людини. Особливе місце в педагогічній сфері займає дитяча періодика, потенціал якої передбачає різноманітний вплив на формування та розвиток особистості.

Китайська Народна Республіка має багатий досвід у сфері створення, розповсюдження й використання дитячих періодичних видань. Про значні досягнення в цій галузі свідчать статистичні дані, згідно з якими в КНР кількість газет і журналів для дітей в 2020 році дорівнює 209 найменувань [8]

Дослідженню різноманітних питань функціонування китайської дитячої періодики присвячено багато праць китайських науковців (Хун Дежи [9], Вей Юшань [10], Кан Хонг'є [11], [12], Ван Цзяньцзюнь [13], Чжоу Гоцін, Мен Чанг [14]), які в переважній більшості невідомі в Україні. Вивчення досвіду реалізації педагогічного потенціалу в дитячій періодиці КНР може стати корисним для подальшого розвитку журналів для дітей як на національному, так і міжнародному рівні, сприяючи взаєморозумінню та культурному взаємозбагаченню різних народів. Проведене дослідження покликане заповнити цю лагуну й стати у нагоді видавцям дитячої періодики, а також

педагогам задля реалізації мети всебічного і гармонійного розвитку особистості дитини.

Формулювання цілей статті. Мета цього дослідження - проаналізувати особливості реалізації педагогічного потенціалу на прикладі одного з найбільш авторитетних і популярних дитячих журналів КНР – «Дитячий вік».

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням здобутих наукових результатів. Після проголошення в 1949 році Китайської Народної Республіки перед країною постали складні завдання: ліквідація неграмотності, створення та розширення нової мережі навчальних закладів усіх рівнів та типів, забезпечення народного господарства національними кадрами.

Значна увага приділялася вихованню молодого покоління. Ідеологічна спрямованість політики КНР розглядала дітей та підлітків як «продовжувачів комуністичної справи» і вимагала від них старанно навчатися і домагатися прогресу щодня із закликом «Станьте освіченими робітниками із соціалістичною свідомістю» [15].

Після складних для країни часів швидко наповнити книжковий ринок необхідною літературою було важко, тому зобов'язання забезпечити дітей «духовною їжею» взяли на себе періодичні видання. Вей Юшань зазначає, що «станом на 1954 р. в країні діяло три дитячі газети та вісім дитячих журналів» [10]. Одним з таких видань став журнал «Дитячий вік».

Зображення обкладинки першого випуску журналу «Дитячий вік». 1950.
(матеріали з сайту 《儿童时代》 - «Дитячий вік» <https://childrenepoch.cwipress.cn>)

Дитячий журнал 《儿童时代》 (варіанти перекладу українською: «Дитячий вік», «Дитячі часи», «Дитяча епоха», «Дитинство», «Часи дитинства») побачив світ 1 квітня 1950 р. і став першим всеосяжним дитячим періодичним виданням у Китайській Народній Республіці. Засновником журналу стала Сун Цінлін – видатна політична діячка, голова КНР (з 1968 по 1972 рр.), членкиня Комуністичної партії Нового Китаю, засновниця Китайської асоціації суспільного добробуту. Головний редактор журналу Шен Румей згадує, що Сун Цінлін дуже сподобалася змістовна назва видання і вона додала ще англійську назву «Children's epoch», сподіваючись на прекрасне майбутнє дітей і країни, на початок нової дитячої ери [16].

Сун Цінлін дуже опікувалася часописом і ніжно називала його «маленькою червоною квіткою» в саду. Вона опублікувала в ньому 10 статей і зробила чотири написи-передмови. У КНР є традиція, коли для написання назви журналу запрошують відому людину. Сун Цінлін це теж зробила для новонародженого видання. Програмовим можна назвати звернення до читачів Сун Цінлін у першому номері журналу: «У минулому в напівфеодальних та напівколоніальних суспільствах багато дітей не отримували теплої захисту, адекватного харчування та культурної освіти. Вони блукали і боролися в жалюгідному і темному середовищі. Тепер вся країна практично звільнена, сонце світить усім, а свіже повітря демократії наповнює кожен куточок,

дозволяючи дітям вільно та живо створювати нову епоху. Видання «Дитячий вік» покликане вказати дітям правильний шлях, надихнути їхні думки, вивести у світлу та блискучу ситуацію» [16].

Сун Цінлін до кінця свого життя опікувалася журналом, за що отримала порівняння із добрим садівником та ангелом, який в міфах і легендах. Її остання стаття «Хай ростуть саджанці здорові» просякнута турботливим ставленням до підростаючих поколінь, була написана нею на лікарняному ліжку й опублікована в 11 номері «Дитячого віку» за 1981 рік [16].

Цільова аудиторія журналу – учні початкових класів, учителі, батьки. Орієнтуючись на освітні думки свого засновника, журнал мав на меті «стати мостом між умами китайських дітей та дітей у всьому світі, ..., він має бути багатим за змістом, ілюстрованим та текстовим, літературним, інформативним та розважальним» [16]. За педагогічним потенціалом та тематичною спрямованістю журнал є комплексним виданням, він поєднує твори дитячої літератури, спрямовані переважно на виховання морально-етичної складової людини, пізнавальні матеріали, які розвивають інтелектуальну сферу, зацікавлюють світом науки, розважально-розвивальні та інтерактивні заняття.

Упродовж усіх років свого існування журнал «Дитячий вік» мав своє особливе обличчя і завжди містив значний педагогічний потенціал, реалізація якого мала свої особливості в певні історичні періоди розвитку періодичних видань у КНР.

За Каном Хонг'є, у 1950-1960-х рр. усі дитячі періодичні видання КНР були спрямовані на вдосконалення морального виховання та забезпечення всебічного розвитку дітей [11]. За Хун Дежи, «...на перше місце виходять твори, що показують переваги комунізму, формують уявлення про такі якості, як любов до Батьківщини, працьовитість, єдність та дружба, дух дослідження у дітей та підлітків» [9]. У журналі «Дитячий вік» 1950-1960-х рр. цим

просякнуті всі матеріали: і твори художньої літератури, і завдання для дітей, і листи від читачів. На другому місці – твори на тему трудового виховання. У соціалістичному Китаї «працьовитість» є не лише однією з п'яти національних чеснот (крім любові до Батьківщини, любові до народу, любові до науки та турботи про громадську власність), а й важливим компонентом змісту освіти в початковій та середній школі. У журналі «Дитячий вік» ця тема подана і в творах художньої літератури, і в завданнях на композицію.

Незабаром відкрилася багатопланова рубрика «Моє дитинство», в якій знамениті люди розповідають про свої дитячі роки. Сотні відомих діячів усіх верств суспільства, у тому числі Фен Цзикай, Су Буцін, Хоу Баолінь, Цзі Дешен, продемонстрували дух кількох поколінь китайців, які пережили негаразди і невпинно прагнули мети. Ці яскраві біографічні тексти своєю сильно вплинули на юних читачів із невеликим досвідом [16].

Задля практичного втілення ідеї «любові до Батьківщини, любові до народу» в 1950-х роках в журналі був створений спеціальний розділ «Велика Батьківщина», до 10-річчя заснування Нового Китаю – розділ «Вітаємо вас з тим, що ви зростаєте разом з Батьківщиною», авторами дописів якого були, зокрема, тодішній заступник голови КНР Дун Біу, всенародний трудовий герой Хуан Баомей, національний зразок високих урожаїв рису Чень Юнкан та сталеливарник Ван Чунлунь [17].

У 1960-х роках провідною стала ідея «Вчитися на зразках для наслідування та любити думати». У журналі вона була реалізована в рубриці «Маленький садочок», у якій публікувалися твори юних читачів. Також було відкрито «Поштову скриньку дідуся Ваньбаоцюаня», де можна було знайти відповіді на запитання молодих читачів з різних галузей знань.

Журнал став першим виданням, яке почало поширювати серед дітей КНР дух зразкового громадянина, людини, відданої справі партії та народу – Лей

Фена (1940-1962). У 1963 році часопис першим опублікував комікс про його життя.

Журнал «Дитячий вік», 1963, №5 (матеріали з сайту 《儿童时代》 - «Дитячий вік» <https://childreneroch.cwipress.cn>) Назва статті 王文里 李奎根 伟大的 普通一兵 Ван Веньлі Лі Куйген «Великий рядовой солдат».

Під час «Культурної революції» журнал «Дитячий вік» на 12 років припинив свої публікації. Після поновлення видання в 1978 році його тираж різко збільшилися, перевищивши 1 мільйон екземплярів.

Період з 1978 року, з моменту проголошення курсу на проведення економічних реформ та відкритості, сучасні китайські науковці, зокрема Ван Цюаньгень [15], називають «другим народженням дитячої літератури Китаю» та «новою хвилею в розвитку дитячої періодики». У цей період дитяча література поступово звільняється від ідеології маоїзму, що перетворила її на виховний інструмент, а письменники повертаються до гуманістичних цінностей «Руху 4 травня».

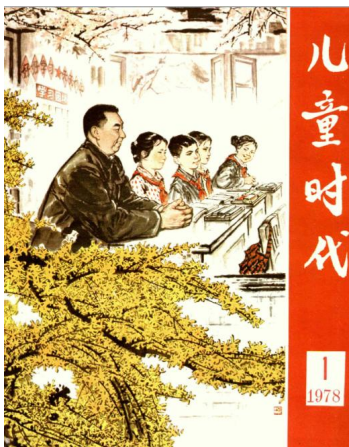
Фань Фацзя зауважує, що «довгий час однією із застарілих проблем дитячої літератури був вплив «теорії освітнього інструменту» лівого штибу (аналогічної «підпорядкованості літератури політиці» у дорослій літературі), через що у творчості не вистачало унікальності, що призводило до відчуження творів від психологічного сприйняття юних читачів; наміри були прямолінійними та поверхневими, теми, персонажі та сюжетні лінії – одноманітними, а також зустрічалися жорсткі повчання у науковому стилі.

Такий виклад певних ідей моральних норм призводив до ослаблення, або навіть до втрати художньої цінності творів дитячої літератури, суттєво підриваючи їх літературну значущість»[18].

Ця ситуація почала змінюватися в нову епоху. Дитяча література почала повертатися до свого літературного коріння. Як зазначає Цао Веньсюань, «так звана нова хвиля полягала в тому, що література з кривої стежки повернулася на дорогу мистецтва» [19].

У журналі «Дитячий вік» ідеологічна складова добору матеріалів теж припинила бути категорично домінуючою, поступившись місцем художній якості та привабливості із урахуванням вікових особливостей. Акцент змістився на своєрідність дитячого життя. Це можна побачити, порівнявши обкладинки видання за 1978 та 1979 рік.

Обкладинка журналу «Дитячий вік» за 1978, №1.

Обкладинка журналу «Дитячий вік» 1979, №11

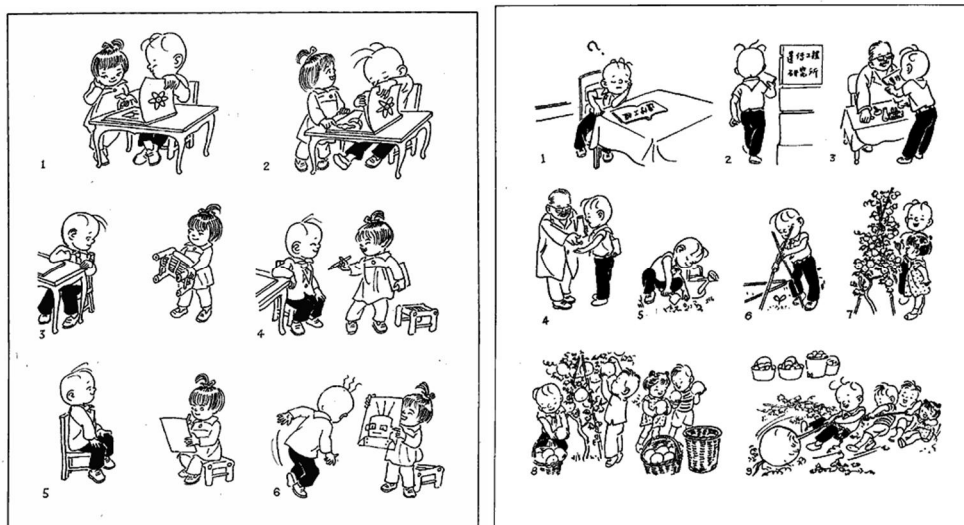
Виховний та освітній потенціал періодичного видання реалізуються, перш за все, за рахунок жанрово-тематичного розмаїття творів: у журналі подано оповідання (наприклад, Цао Веньсюаня «Одинадцята червона смужка тканини» (1984, №6)), вірші (наприклад, Гао Хунбо «Я навчаюсь в початковій школі» (1983, №15), «У палаці літератури» (1988, №4)), романи (наприклад, Лю Сінью «Я твій друг» (1979, №№4-19)). Загальна кількість поетичних творів – 2683 (без поділу на художні та пізнавальні). Загальна кількість романів – 1771, зазвичай вони подаються у кількох випусках. Загальна кількість оповідань – 2370. Найпоказовішим жанром для дитячої літератури є казка, яка під час «Культурної революції» практично зникла зі сторінок підручників, журналів та інших видань. У журналі «Дитячий вік» казки подані в однойменній рубриці, також вони зустрічаються і в інших. Загальна кількість казкових творів – 850. Наведемо кілька прикладів назв казок: Ян Сянхун «Знищення зміїного короля» (1990, №7), Джин Джин «Школа будівництва гнізда» (1986, №6) тощо.

Тематичне коло творів художньої літератури після «Культурної революції» охоплює переважно дитячі, шкільні та сімейні проблеми та інтереси. Авторами публікацій для «Дитячого віку» були знані письменники Ба Цзінь, Бін Сін, Лао Ше, Цзі Сяньлінь, Цін Му, Чень Бочуй, Рен Жунжун, Су Буцін, Гао Шиці та інші.

Естетичний розвиток дитини, яка тримає в руках номер журналу, забезпечували такі відомі художники, як Чен Шифа, Хуан Юн'ю та Хань Мейлінь. Їхні роботи часто можна побачити як ілюстрації на обкладинці та на сторінках журналу. Сьогодні пересічні користувачі, які зросли на ілюстраціях журналу середини ХХ століття, більш критично ставляться до сучасного візуального ряду із сумом порівнюючи їх із класичними [20].

У 1970-1980-х роках посилилася увага до поширення наукових знань. Щоб втілити ідею «Любити науку і любити вчитися» в 1978 році редакція журналу запросила відомого художника-мультиплікатора Чжана Лепіна створити для часопису серію коміксів. Розважальний і жвавий контент подобається більшості дітей, розвиває мислення, змалечку виховує у дітей любов до науки та прагнути до майбутнього [21]. У журналі була створена рубрика «Сань Мао любить науку», в якій знаменитий художник Чжан Лепін використав образ Сань Мао для пропаганди наукових знань. Цей позитивний герой легко впізнається читачами: на його лисій голові ростуть три волоски, приємне кругле обличчя з безневинною посмішкою, його струнке тіло схоже на бамбуковий ціпок, завжди піднята голова та розправлені плечі.

Чжан Лепін. Саньмао любить науку, 1978 Матеріали з сайту <http://www.sanmao.com.cn/father/artwork/comic/sanmao/11aikexue/01.htm>

Аналіз архівних матеріалів журналу за 70 років існування, зібраних на окремому сайті [22], свідчить про кількісне переважання саме пізнавального матеріалу: тільки рубрика «Палац знань» містить 1814 публікації. Загальна кількість науково-популярних статей – 2883. Ось кілька назв таких публікацій: «Як попередити захворювання» (1960, №7), «Наскільки високо небо?» (1962,

№20), «Перша людина, яка відкрила бактерії» (1963, №1), «Що таке примарний вітер?» (1963, №22), «Дослідження устриць» (1984, №12).

У 1990-х роках, керуючись ідеєю «Встановлення ідеалів та здоровий розвиток», журнал започаткував рубрику «Повідомлення знаменитостей» та опублікував статтю маршала Сюй Сянцяня «Встановлення великих ідеалів із раннього дитинства». Також починаючи з 1992 року була започаткована колонка під назвою «Доктор Серце», щоб надавати невеликі психологічні консультації молодим читачам (наприклад, як зменшити нервозність під час навчання, як навчитися турбуватися про себе, як краще спілкуватися з друзями, як має поводитися гарна дівчинка тощо).

Однією з важливих складових шкільної освіти в КНР є вправи у композиції (作文练习, «цзої-вень лянсьі»), завдання, спрямовані на розвиток навичок писемного мовлення та творчого мислення. Такі вправи передбачають написання творів, оповідань, есе. У журналі такі вправи пропонуються у вигляді завдань на тему, які діти мають виконати в письмовій формі. Це може бути опис картин, написання історій за картинками, відповіді на питання чи твір на задану тему. Ось наприклад, кілька тем для учнівських творів: «Я кажу людям правду» (1950, №11), «Лист голові Мао» (1952, №49), «Що я буду робити, коли виросту?» (1952 №49), «Лист сім'ям героїв-воїнів» (1980, №5), «Прибирання сміття» (1980, №4), «Щоденник літніх канікул» (1993, №8), «Мій день народження» (1993, №10), «Не ображай жабу» (1994, №10), «Історія про мене та мого найкращого друга» (2010, №7-8). Журнал проводить конкурси творчих робіт і найкращі публікує на своїх сторінках, вказуючи ім'я та прізвище автора, що стимулює творчість маленьких письменників.

Розважальна частина журналу подана переважно у вигляді різноманітних коміксів, наявних у кожному номеру журналу. За період ХХ століття в часописі було представлено більше 2000 таких творів. Також подана значна

кількість ігор - 1992. Тематичне розмаїття ігор значне: математичні, спортивні, мовні, шахові, природознавчі, історичні. Рухливі ігри, наприклад, «Білі гуси стоять у черзі» (1950, №7), «Представляємо три гри» (1966, №10) та ін. більш характерні для 1950-1960-х років, а ближче до нашого часу переважають інтелектуальні ігри – загадки, крутиголовки, лабіринти (2020, №6).

У журналі подано різноманітні дитячі танці та пісні: «Похідна командна пісня» (1963, №4), «Груповий танок світлячків» (1983, №14) та інші. У XX столітті журнал надрукував 249 дитячих пісень. У XXI столітті таких прикладів знайдено не було.

Важливою складовою педагогічного потенціалу журналу є комунікація із читачами. У часописі опубліковано 552 листа, які відбивають актуальні події свого часу, проблеми, які хвилюють молоде покоління.

У XXI столітті журнал «Дитячий вік» продовжує постійно удосконалюватися. Зараз він став більш яскравим, має більше повнокольорових сторінок (у XX столітті кольоровим були обкладинки і тільки окремі зображення). Журнал розширює свій бренд і створює додаткові форми видань: серію «Дитячий вік: комікси», літературний розділ «Щомісячне читання» та науковий розділ «Щомісячне навчання», які відзначені багатьма преміями та нагородами. Випускаючи щорічно до 40 нових видань, часопис приносить дітям багатий духовний поживок. Журнал «Дитячий вік» входить у перелік найпопулярніших сучасних дитячих видань КНР [23]. Про це свідчать і його наклад. Якщо тираж першого номера «Дитячого віку» у 1950 році мав 2000 примірників, то вже за півроку він досяг 17000 примірників. У 1955 році тираж «Дитячого віку» посів перше місце серед аналогічних видань у країні. У 1980-ті роки продажі «Дитячого віку» досягли піку в 1,2 мільйона копій [17].

За часи свого існування «Дитячий вік» зібрав понад 300 мільйонів читачів, сприяючи духовному зростанню поколінь людей у Новому Китаї.

Крім того, це перше дитяче видання, яке вийшло за кордон. Незабаром після його створення видання було розповсюджено в 17 країнах, зокрема США, Франції та Японії. У сучасних умовах журнал має веб-сайт, запуск нових випусків в Інтернеті практично синхронізується із випуском паперової версії. Але завжди головним залишається висока якість контенту та зображення.

Висновки. Журнал «Дитячий вік» за свою 74-річну історію опублікував значну кількість цікавого й корисного матеріалу, який свідчить про потужний педагогічний потенціал видання, що сприяє розвитку інтелектуальної, мовленнєвої, культурної та морально-етичної сфер дітей. Основний акцент зроблено на виховному аспекті шляхом використання творів якісної художньої та пізнавальної літератури. Звичайно, за роки свого існування у часописі певний час переважав ідеологічний компонент у доборі творів, однак з часом художнє наповнення вирівнялося і змогло потужно й всебічно впливати на формування підростаючих поколінь.

Список використаних джерел.

1. Міляєва В. Р., Лебідь Н. К., Бреус Ю. В. Теоретичний аналіз поняття «потенціал особистості». *Проблеми сучасної психології*: збірник наукових праць Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка, Інституту психології імені Г. С. Костюка НАПН України. 2013. № 20. С. 405–415. URL: https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/1671/1/V_Miliaeva_N_Lebid_Y_Breus_PSP_20_IPSP.pdf
2. Пушкарьова Т., Гриценко, О. (2023). Інноваційний потенціал сучасного підручника в умовах реформування системи освіти. *Проблеми сучасного підручника*, (30), 159–169. <https://doi.org/10.32405/2411-1309-2023-30-159-169/>

3. Давидченко Т. С. Типологічна класифікація дитячих періодичних видань в Україні. *Електронна бібліотека інституту журналістики*. URL: <http://journlib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=2316>.
4. Орлик О. Тенденції та розвиток сучасної дитячої періодики (2008–2011). *Вісник Книжкової палати*. 2011. № 12. С. 26–30.
5. Стадницька, Ю.В. Дитяча публіцистика як об'єкт дослідження. *Вісник Сумського державного університету. Серія Філологічні науки*. 2006. №3(87). С. 20-24.
6. Супрун В. Українські дитячі журнали: типологія, медіаконтент. *Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. Філологія*, 2022, (1), С.47-53. <https://doi.org/10.32689/maup.philol.2022.1.7>
7. Табака О. Дитяча періодика: особливості, освітній потенціал, ретроспектива розвитку. *Перспективи та інновації науки*. 2022. № 13(18). С.458-465. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-4952-2022-13\(18\)-458-466](https://doi.org/10.52058/2786-4952-2022-13(18)-458-466)
8. 国家统计局. 《中国儿童发展纲要(2011—2020年)》终期统计监测报告 [Електронний ресурс] 2021年12月 URL: http://tjj.shannan.gov.cn/xwzx/tjyw/202202/t20220217_99398.html. Підсумковий статистичний звіт про моніторинг «Плану розвитку дітей Китаю (2011-2020 рр.)». Національне бюро статистики, грудень 2021 р. URL: http://tjj.shannan.gov.cn/xwzx/tjyw/202202/t20220217_99398.html
9. 洪德志. 新中国初期儿童文学典范如何确立——以《儿童文学选(1954.1—1955.12)》为个案 / 洪德志 // 文艺理论与批评 2024年04月15日 URL: <https://www.chinawriter.com.cn/n1/2024/0415/c404030-40216293.html>. Хун Дежи. Як створити модель дитячої літератури на зорі Нового Китаю: на

прикладі «Обраної дитячої літератури» (1954.1-1955.12)» *Теорія літератури та критика*. 15 квітня 2024 р. URL: <https://www.chinawriter.com.cn/n1/2024/0415/c404030-40216293.html>

10. 魏玉山. 新中国儿童阅读史 (1949—1966年) [Електронний ресурс] URL: https://www.sohu.com/a/398371839_120060294. Вей Юшань: Історія дитячого читання в Новому Китаї. (1949-1966). URL: https://www.sohu.com/a/398371839_120060294].

11. 康红叶. 改革开放前中国少儿期刊发展研究——基于1949—1977年的数据 / 康红叶 // 新闻传播 2022年第20期 页 61-62 URL: <https://qikan.cqvip.com/Qikan/Article/Detail?id=00002EKE5J987JP0MLD89JP0MNR>. Кан Хонг'є. Дослідження розвитку дитячих періодичних видань у Китаї до реформ та відкритості (на основі даних з 1949 по 1977 рр.). *Новини комунікації*. 2022. №20. С.61-62. URL: <https://qikan.cqvip.com/Qikan/Article/Detail?id=00002EKE5J987JP0MLD89JP0MNR>]

12. 康红叶. 我国少儿期刊发展历程回顾与启示 / 康红叶 // 记者观察 2021年第9期 URL: <https://m.fx361.com/news/2021/0916/8850174.html>. Кан Хонг'є. Огляд і висвітлення розвитку дитячих журналів у моїй країні. *Журналістське спостереження*. 2021. №7. URL: <https://m.fx361.com/news/2021/0916/8850174.html>

13. 王建军. 读图时代少儿期刊的发展研究 / 王建军 // 黑龙江生态工程职业学院学报 2006年 第3期 页 3. Ван Цзяньцзюнь. Дослідження розвитку дитячих періодичних видань у віці читання. *Журнал Хейлуңцзяньського екологічного інженерного професійного коледжу*, 2006(3):3.

DOI:CNKI:SUN:HSGX.0.2006-03-065.

14. 周国清, 孟昌. 我国少儿期刊发展现状述论 / 周国清, 孟昌 // 湖南城市学院学报: 人文社会科学版 2007年. Чжоу Гоцін, Мен Чанг. Стан розвитку дитячих періодичних видань у Китаї. *Журнал міського коледжу Хунань*: Гуманітарні та соціальні науки, 2007.

15. “王泉根. “十七年”儿童文学演进的整体考察 [Електронний ресурс] / 王泉根 // 中国作家网 URL: <https://www.chinawriter.com.cn/n1/2019/0916/c404072-31354454.html>. Ван Цюаньгеня Загальне дослідження еволюції дитячої літератури у «Сімнадцять років». Сайт Асоціації китайських письменників. URL: <https://www.chinawriter.com.cn/n1/2019/0916/c404072-31354454.html>

16. 盛如梅. 《儿童时代》创刊七十年: 孩子们心中的“小红花” [Електронний ресурс] / 盛如梅 // 澎湃新闻 URL: <https://news.sina.cn/2020-04-01/detail-iimxxsth3076522.d.html>. Шен Румей. «Дитячий вік» святкує 70-річчя: «червона квіточка» в серцях дітей. Бумага: відкрита медіаплатформа, присвячена поточним подіям та ідеям. URL: <https://news.sina.cn/2020-04-01/detail-iimxxsth3076522.d.html>

17. 《儿童时代》: 温暖童年记忆 传承童心表达 [Електронний ресурс] URL: <http://surl.li/bjfdoc>. «Дитячий вік»: теплі дитячі спогади та успадковане вираження дитячої невинності. Сайт Асоціації китайських письменників. URL: <http://surl.li/bjfdoc>.

18. 樊发稼. 儿童文学评论选 贵州 贵州人民出版社 1996 443页. Фань Фацзя. Вибрані огляди дитячої літератури, Народне видавництво Гуйчжоу, 1996 р. 443с.

19. 曹文轩. 中国八十年代文学现象研究 北京 北京大学出版社 1988 402页. Цао Веньсюань. Вивчення феномена китайської літератури 1980-х років. Пекін, Видавництво Пекінського університету, 1988. 402с.

20. 《从<儿童时代>的封面变迁，一窥审丑画风出现的重要转折点：

1985》 [Електронний ресурс] URL:
https://www.sohu.com/a/717126813_100031374?spm=smprc.content-abroad.content.1.1724495813391AOKpSvO. “Зі змін обкладинки «Дитинства» можна побачити важливий поворотний момент у виникненні потворної мальовничої манери: 1985 рік». URL:
https://www.sohu.com/a/717126813_100031374?spm=smprc.content-abroad.content.1.1724495813391AOKpSvO

黄红山. 第一座少年宫，第一份少儿期刊.....这几个与儿童有关

[Електронний ресурс] 2019-05-30 URL:
https://m.thepaper.cn/newsDetail_forward_3567498. Хуан Хуншань. Перший дитячий палац, перший дитячий журнал... це все пов'язано з дітьми... 2019-05-30 https://m.thepaper.cn/newsDetail_forward_3567498]

21. 《儿童时代》中国中福会出版社 [Електронний ресурс] URL:
<http://childrenepoch.cwipress.cn>. «Дитячий вік»: сайт архівних номерів журналу. Преса Товариства добробуту Китаю URL: <http://childrenepoch.cwipress.cn>

22. 《第九届向全国少年儿童推荐百种报刊名单公示（附名单）》

[Електронний ресурс] // 中国作家网 2018 URL:
<https://www.chinawriter.com.cn/n1/2018/0907/c404071-30279544.html#9-e>
оголошення списку 100 рекомендованих газет та періодичних видань для дітей та дітей по всій країні (список додається). Сайт Асоціації китайських

ПЕДАГОГІЧНА АКАДЕМІЯ:
НАУКОВІ ЗАПИСКИ

письменників.

2018.

URL:

<https://www.chinawriter.com.cn/n1/2018/0907/c404071-30279544.html>